Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26123
Copyright: Admont, Benediktinerstift

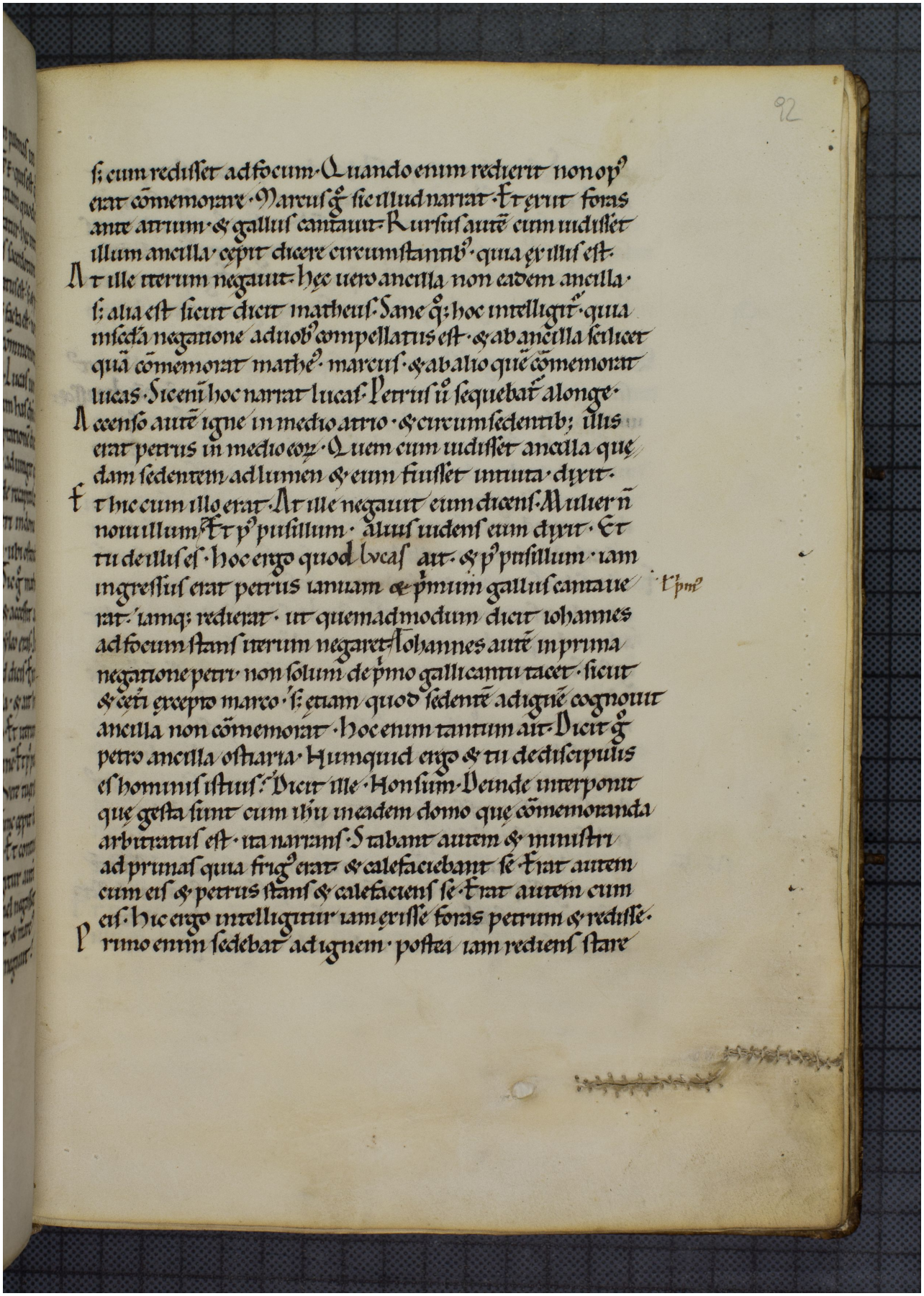

92

si cum redisset ad focum. Quando enim redierit non op'
erat cōmemorare. Marcus q̄ sic illud narrat. Et egrit foras
ante atrium. & gallus cantauit. Rursus autē cum uidisset
illum ancilla. cepit dicere circumstantib'. quia ex illis est.
At ille iterum negauit. Hec uero ancilla non eadem ancilla.
si alia est sicut dicit matheus. Same q̄ hoc intelligit. quia
in secta negatione ad uob' compellatus est. & ab ancilla scilicet
quā cōmemorat mathe'. marcus. & ab alio quē cōmemorat
lucas. Sicenī hoc narrat lucas. Petrus ū sequebat alonge.
Accenso autē igne in medio atrio. & circumsedentib; illis
erat petrus in medio eor. Quem cum uidisset ancilla que
dam sedentem ad lumen & eum fixisset intuita. dixit.
Et hic cum illo erat. At ille negauit eum dicens. Mulier ñ
noui illum. Et p' pusillum. aliis uidens eum dixit. Et
tu de illis es. Hoc ergo quod lucas ait. & p' pusillum. iam
ingressus erat petrus ianiam & primum gallus cantaue
rat. iamq; redierat. ut quemadmodum dicit iohannes
ad focum stans iterum negaret. Iohannes autē in prima
negatione petri non solum de primo gallicantu tacet. sicut
& ceti excepto marco. si etiam quod sedentē ad ignē cognouit
ancilla non cōmemorat. Hoc enim tantum ait. Dicit q̄
petro ancilla ostiaria. Numquid ergo & tu de discipulis
es hominis istius? Dicit ille. Non sum. Deinde interponit
que gesta sunt cum ihu in eadem domo que cōmemoranda
arbitratus est. ita narrans. Stabant autem & ministri
ad prunas quia frig' erat & calefaciebant se. Erat autem
cum eis & petrus stans & calefaciens se. Erat autem cum
eis. Hic ergo intelligitur iam egresse foras petrum & redisse.
Primo enim sedebat ad ignem. postea iam redieus stare

t p'mo